

Türelmesség. Türelmesség? Türelmesség!²⁶⁶

VANNAK SZAVAK, amelyeket a XX. század teljesen lejárattott. Sorolni nem fogom, a Tisztelt Olvasó bizonyára több tizedet es talál. Vannak szép szavak, amelyek még nincsenek önmagukban lejárva, de bizonyos jelzőknek nevezett fosztóképzőkkel változik az értelmük el-lenszenvenessé. Ezekből a fosztóképzőkből es szép számmal akadnak. Pl. Szocialista, kommunista stb, a régebbiek közül, de már fosztóképzővé fajulnak a demokratikus, emberi, békéltető, európai és egyéb jelzők is. Ugyanis a mögöttük lévő értelmezés és főleg a cselekvés, a szavak eredeti értelmével gyakran összeegyezhethetetlen, sőt összeférhetetlen. Minden politikus ugyanazokat a szavakat emlegeti, s teljesen mást képzel el alatta. Sőt egyik a másikat vízbe folytaná, akkoron és ha ugyanazon mondatot egyszerre mondanák ki, mert mindkettő eleve feltételezi a másik másfajta – tehát rossz – értelmezését. Magyarország a félszomszédaiival,²⁶⁷ csehek a lengyelekkel, lengyelek a németekkel, németek a franciákkal stb, ugyanazon helyre igyekeznek, ugyanazon jelszavakkal, különféle hátsó gondolatokkal.²⁶⁸ Vannak akik komolyan gondolják a leírt és sokszor kimondott szavakat, vannak, akik ezen szavakkal takargózva akarják megtenni a leírtakat, kimondottak ellentétjét. Türelmijáték?

HOL VAN EURÓPÁBAN TÜRELMESSÉG? ISMERI EURÓPA A MÁSSÁGOT? MI ES EURÓPA, AHOVÁ ANNYIRA IGYEKSZÜNK-IGYEKEZNEK?

Európa utolsó állama, ahol a türelmességre törvény volt, s az betartatott, az Erdélyi Fejedelemség volt. Nézzük csak meg a korabeli környező országokat, s a mindenre példaként felhozott nyugatiakat. Mindenütt vérfürdők követték a vérfürdőket, vérrel mosták le a vért. Ártatlan emberek tízezreit gyilkolták le az igaz eszme érdekében. Ebben az időben az Erdélyi Fejedelemség után a Török Birodalom belső része²⁶⁹ képviselte Európában a türelmességet, legalábbis vallási szempontból. Ott megfért egymással a kereszténység összes ága, az iszlám összes változatával, s ezenkívül még sok más vallással.²⁷⁰

Az Erdélyi Fejedelemség bukásával megszűnt Európában a vallási és nemzeti türelmesség és az iszlám kiszorításával teljesen megszűnt a vallási türelmesség is. Szépen sorjában át lehetne venni egész Európát a sokszor példaként emlegetett (nemcsak) Franciaországtól Oroszorszáig. S még nem beszéltem a gyarmatokról.

Hol hát a türelmesség? Türelmesek voltak az indiánok és a gyarmati népek többsége. Türelmességük mellett a hiszékenység volt a hibájuk. Az indiánok a hiszékenységük miatt majdnem teljesen kipusztultanak. Ellenben más népekkel, akiket a kipusztulás szélére juttattanak, de ők idejében szaporodni kezdenek és ma meghatározó tényezői a világnak a népszaporulat szempontjából. Ezek a népek már viszont elvesztették türelmességüket lassan mindenemű másság iránt. Tanultanak a fejlett Európától. Most műszakilag még eléggé elmaradottak, de tudatlanságukat igyekeznek pótolni. Élnek, ellenben azokkal a rézbőrűekkel, kik eldobták fegyvereiket, ha a sápadtarcúaknak nem volt.

Európában a türelmességet a lovas népek hozták magukkal. A ma ősi európainak nevezett népek ezt nem ismerték. Nagyon régen kezdődik a türelmesség a Kárpát-medencében, nem is

²⁶⁶ *Az első világháború és történelmi következményei (1914–1921). Szent István és a magyar államalapítása. A Tizennegyedik Magyar Őstörténelmi Találkozó és a Nyolcadik Magyar Történelmi Iskola előadásai és iratai. Tapolca, 1999. Acta Historica Hungarica Turiciensia XIV. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 42. kiadványa. Budapest–Zürich, 2003. <http://mek.oszk.hu/06800/06802/06802.pdf> pp. 141-150.*

²⁶⁷ Olyan szomszéd, amelyik félig az én portámon lakik, s ezért nagyon fél.

²⁶⁸ Úgy van ez, mint a kártyázásnál. Az akarat egy, mert mindenki nyerni akar, de mégis mindenki máshová szeretné eltenni, más (neméppen jó) célra akarná fordítani a nyereséget.

²⁶⁹ Nem a határvonal mente és azon kívüli portyázó terület.

²⁷⁰ Ma már az iszlám sem türelmes. Csak a türelmetlenségének vannak különböző változatai. Kiktől tanulhatták?

tudható, pontosan mikor. Atila hunjairól már vannak olyan feljegyzések, hogy nem bántották a fegyvertelent, sőt azt sem, aki a fegyverét idejében eldobta. Nem bántották a népet, amit az „Atila és az özvegyasszony” című monda is igazol. Atila birodalma nem egynemű – nem egyfajú, nem egyvallású, nem egy nyelvű – birodalom volt, s ez a sokféleség tartotta össze. Az összes lovas nép különböző birodalmainak a jellemzője. Semmilyen lovas birodalmat nem egy nyelvű, egyfajú, egyvallású nép alapított. Hun népről nem is lehet beszélni, csak hun népekről. Nem lehet beszélni egyöntetű avarokról sem. Árpád fejedelem se a népével, hanem népeivel jött voltanak a Kárpátok medencéjébe. A kunok, jászok, besenyők sem voltanak egyformák. Itt sok, igencsak sokrétű népet olvasztott egybe a türelmesség.

Nagyon téved az, aki azt gondolja, hogy Árpád népének a nyelvét beszéljük. Hány nyelvű és hány vallású volt Árpád népe? Ma nagyon kevés kun, besenyő, jász szót használunk. Árpád népeinek nyelvéből egy kicsit többet, a különböző avar népek szavainak száma még ettől egy kicsit több. Ennél es több szavat használunk a hun nyelvekből, majd még többet a régebbi fehér hunok nyelvéből. De még az így együtt sem adja a ma használt szavak összességét, s hogy annak az milyen töredéke, arról sokat lehetne vitatkozni. Tény az, hogy itt évezredek alatt a különböző nyelvek szépen egymásra rakódtanak. A mai értelemben vett magyar nyelv a türelmesség, a megértés eredménye, amelynek a maihoz hasonlító használatos nyelvtana csak Könyves Kálmán idejében íratott papírra.

Nem mondom, hogy nem voltanak csetepaték, sőt háborúk a különböző lovas népek között. Voltanak, de az sohasem a nyelvi, faji, vallási kiirtás miatt jöttek létre, mint pl. Angliában és Franciaországban. Ezeket a csetepatékat többnyire a rossz időjárás, a rossz termés, a legelőhiány hívta ki. Nyelvi okai sosem voltanak a háborúknak, hiszen egy-egy fajta rovásírást több nyelven es el lehet olvasni. Az értelme ugyanaz marad, csak más szavakkal lett kimondva. Egy-egy táltos többféle rovásírással es tudott írni. Ezért nem játszott szerepet a nyelvi hovatarozás.²⁷¹ Idővel, úgy Kálmán korára, e sokfajta nép összeszokott, s a későbbi jászok, besenyők, kunok már inkább csak beolvadtanak a magyarságba, bár törzseik között es már jóval a beolvadás előtt hasonló folyamat játszódott le. Ám a többi előző nép többé-kevésbé részt vett a mai magyar nyelv kialakításában. Azt a mai magyar nyelvet semmilyen nép nem hozta ide, ide ilyen nyelvű nép nem érkezett.²⁷² Ha úgy tetszik ez a nyelv Európában kezdett kialakulni, es itt es alakult ki. E nyelv sok ázsiai lovas nép türelmességének az eredménye.

Ha jól megnézzük a mai nyelvrajzi térképet, látjuk, hol élnek az idegenajkúak. Látjuk, hol élnek a régi népek: székelyek, avarok, palócok es mezőségiek. A besenyőket nem tudjuk, reájuk csak a helységnevek utalnak, de tudjuk a jászokat es a kunokat. Mi marad Árpád népeinek? Ugye nem is olyan sok? Árpád népei a Tisza mentén es a Szerémségben²⁷³ laktanak. Ám a Szerémség ma szerb, a Tisza mentének nagy része viszont Erdélyből es a Felvidékről lett betelepítve. Árpád népei nem élnek ma már sehol? Nem igaz! Tömbben nem, de bennünk élnek. Mindenki van belőlük egy kevés. De már mindenkiben ugyanúgy van kun, hun, stb. Árpád népei nem élnek már tömbben. Tömbben élnek a palócok, a székelyek, stb. Ám a helyzet még bonyolultabb. A Dunántúlon vannak nyugatiasan beszélő kitelepített palócok, kik fajilag kun-sági típusú egyének. De ez csak egy példa, már mindenütt megtalálható az összes idevándorolt lovas nép nyelv- es embertípusa.

A lovas népek különböző nyelvei annyira egygé alakultanak, hogy az idegenek csodálkoztanak. Vannak feljegyzések Nagy Lajos es Mátyás király idejéből es. Ilyen összeszokott nyelv

---

²⁷¹ Ez ma es megvan Ázsiában. A japán megérti a kínai újságot, s a kínai es elolvassa a japánul írt levelet. S emellett szavakból, nem értik egymást. Hasonlóan van ma a számokkal. Az 1-est valaki egy-nek, valaki eins-nak, valaki uno-nak olvassa, de leírva ugyanaz. Teljesen más a helyzet a latin betűs írással, amely a kiejtéshez kötődik.

²⁷² Egy megyer nevű törzs létezett, de sokáig nem hívták ezt az Országot Magyarországnak. Ez a törzs nem játszott vezető szerepet az Ország sorsában. E törzs teljesen más nyelvet beszélhetett, mint a Kálmán-kori magyar nyelv.

²⁷³ Kivéve a nyugati türkieket, kik hadi érdekből a mai Morvaország es Ausztria alsó es középső részén éltenek.

nem volt más országban egészen a mohácsi csata idejéig. Ez nem történt meg se vallásilag, sem fajilag.

Az Ország még jó ideig István után – aki a tévhittel ellentétben nem irtatta a régi vallás, a bűn képviselőit, – nem adta fel a régi vallást. Valójában Magyarország többvallású volt éppen úgy a reformáció előtt, mint a reformáció után.

A különböző embertípusok ma es változnak vidékekként. Minden vidéken van egy jellemző típus, s minden jellemző típusban megtalálhatók más eredetű lovas népek típusa es. Az mind az egymás iránti türelmességre utal. Sőt mi több, vannak a Kárpát-medencén belül idegenajkú falvak, ahol ma magyarul nem beszélnek, de az eredetük ázsiai lovas népekre utal. Az egyébként azt es jelenti, hogy az ún. magyarosítás ismeretlen dolog volt, sőt inkább magyartalanításról lehet beszélni. Ilyen ázsiai típusú népek élnek a Kárpátokon kívül gyűrű alakban. Ez a gyűrű a legvastagabb a Fekete-tenger felé. Itt indoeurópai a nyelvcsalád, tehát itt éppen a fordítottja játszódott annak, amit pl. Havasalföld elmagyarításával kapcsolatban beszélnek. Itt minden nyelvváltoztatás a lovas népek kárára történt. Ez nem a lovas népek erőszakosságára, hanem inkább gyengédségére, hiszékenységére, türelmességére utal.

Türelmességünknek lettünk az áldozatai. Igen! No és a hiszékenységünknek. A lovas népek egyenes emberek voltak, amit a semmilyenkori nyugati diplomáciáról és az idegen papokról nem lehet elmondani. Már Atilla birodalmát, s az avar birodalmakat es a térítőkné nevezett egyének felforgató tevékenysége tette tönkre. Kezdetben csak a kétes határú Római Birodalom visszaállítása érdekében ment az amúgy egymás iránt türelmes lovas népek összeuszítása, majd ehhez csatlakozott a frank újraegyesítés eszméje. Ez utóbbi terméke a Német-római Birodalom visszaállítására való törekvés. Majd a sclávok akartanak visszaállítani egy nem létező morva birodalmat. Ezek az érdekek Ausztria, a mai Morvaország és a Dunántúl területén ütköztenek. Itt e vidéken azonban nem bírtanak a régi és az új lovas népek (egyesített) csapataival sosem.

A lovas népek türelmessége egyre jobban összekovácsolta a lovas népeket, a latin nyelvet akaró papok türelmetlensége egyre inkább szétverte a nyugatot. A nyugaton nemkívánatos papok menekültenek a türelem földjére. Géza Fejedelemségébe. Majd ebbe a Fejedelemségbe menekültenek – most már előre megfontolt szándékkal – a türelmet nem kívánó papok, s türelmesen vártak Géza halálára. Ügyesen, cselezve akarták az Ország egységét megbomlasztani, szétverettetni. Ezt belülről akarták, mert kívülről sohasem sikerült. A hatalom – közbenjárásukkal – Istvánra ruháztatott, ez jó ok volt a polgárháború – nem vallási lázadás – kiobbantására. Ezt a polgárháborút a különböző nyelvezetű lovas népek közötti háborúval akarták elérni, de ez nem sikerült,²⁷⁴ ezért kellett a hatalomért folyó harchoz folyamodni.

István türelmes volt, mindenféle faj, vallás, nyelv iránt, csak a hatalma megvédése érdekében volt kegyetlenül kemény. Nyugaton es létezett egy István és Ottó által teremtett türelmesség, de nyugaton ez Sylvester pápa halálával 1003-ban megbukott, s folytatódott a vallással való visszaélés korszaka. E korszakban Sylvester pápa uralkodása csak egy tiszavirágnyi életű fénylő pont vol.

István halálával a Hunok Országában a türelmességnek vége szakadt. Végezetül sok év után egy vallási lázadás – amely pogánylázadásnak neveztetik – segítette hatalomra kereszteletlen Endrét, kezdett visszatérni a türelmesség a Hunok Országában. Ám ez a türelmesség király és hercegprímás szerint változott. A nyugatiak türelmetlensége háborúkat szült nyugaton, amelyek többnyire a nyugati szomszédok számára kudarcok. Minden kudarc után szereztek elenséget keleten és délen, de az es többnyire számukra eredménytelen, sőt mi több, ezen ellenégeket idővel befogadta a Hunok Országának Királya, s a nyugatiak ellenében megerősítette Országát. Az idegen papok e türelmességet megbontani nem tudták. Midőn cseh királyok kerültek a királyi székbe, e türelmesség a papok és a király összefogásával kezdett megbomlani. De a bomlás kezdete már Zsigmond alatt elő volt készítve.

---

²⁷⁴ A latin nyelv bevezetésével István ezt kivédte.

Mátyás megkísérelte az Ország belső türelmességének visszaállítását, de ez a nyugati szomszédoknál váltott ki türelmetlenséget, s kiváltotta az Ország nyugatellenes türelmetlenségét es. Mátyással eltemették az igazságot, s teljesen megszűnt a türelmesség a Hunok Országában. A türelmesség az Ország keleti részén feltámadt a Tordai Országgyűlésen, a Habsburgok által uralt részen azonban írott malasztként sem létezett.

A Habsburgok alatt irtózatos dolgok történtek a Dunántúl és a Felföld nyugati részén. Irtózatos dolgok kezdődtek a türelmesség földjén. Megjelentek az ún. béketeremtő idegenek, nem es beszélve az inkvizícióról. Az inkvizíció irtotta a protestálót, a keresztény a keresztyént, az idegen keresztes katona a magyar katonát, az idegen katona a bajtársai vérét vevé a meggazdagodás érdekében. Ez utóbbi nemcsak különböző országok katonái között volt szokásban, hanem megtörtént egy sátoron belül es.

A Szent Liga felszabadítónak nevezett háborúja népirtás volt. Protestánsok irtásával kezdődött, magyarirtással folytatódott. Az ún. felszabadító keresztény rosszabb volt a janicsárnál es. A török még becsülte az adófizető magyart,²⁷⁵ a Szent Liga nem. A népirtás elérte lassan a türelmesség utolsó bástyáját, Erdélyt es. A türelmességet a jezsuiták kezdték el – a krisztusi megértés jegyében – felszámolni.

Magyar katonákkal nem tudták a császáriak és szövetségeseik irtatni a Kárpát-medence lakosságát. A lefegyverzett, szántsándékkal földönfutókká tett magyar katonák csoportokba verődve türelmetlenül keresték vezéreiket. Meg es találták először Thököly Imre, majd II. Rákóczi Ferenc személyében. A kuruc harcok leverése után újra népirtás kezdődött. A protestáló magyart csak a mocsárvilág védte meg. Az egész Országban bekövetkezett az, ami a Habsburgok által uralt részen Ferdinánd óta folyt. Megkezdődött az összeuszításra való nevelés, a magyarság szétforgácsolása.²⁷⁶ Magyart magyarra, katolikust protestánsra, szomszédot szomszédra, testvért testvérré^{277, 278} uszíták. Az utolsó életben maradtakat az idegeneknek kellett eltenniük. Ez következett a Szent Liga háborúja, a kuruc–labanc harcok után. Egyes vidékeken teljesen kiirtatták egymással a lakosságot, majd ezt követte a békésnek hazudott betelepítés. Aztán az idegenek javára telekkönyveztek.²⁷⁹ Ez történt a Magyarok Országában az 1700-as években. A madéfalvi események után a katolikus hit érdekében más síkra kellett terelni a magyarirtást és népirtást. Erre jó példát szolgáltatott a francia nacionalizmus. A kalapos király ezt ki is használta. Magyarirtásra felbérelte az oláh Horeát és társait, amit a történetírás hűbéri elmentének állít be.

Az Árpádok előtt és alatt a lovas népeket a türelmesség jellemezte, a Habsburgok alatt a türelmetlenségre való nevelés volt a cél. Horea segítségével kieszközölt népirtás után ez megváltozott. Következett a kényszerszülte türelem korszaka. Ugyanes a magyarság rájött, hogy ellenségek vannak a nyakára telepítve. A Habsburgokat szolgáló idegenek egy katonai stratégia szerint lettek széttelepítve az Országban. A magyarság már tudta, hogy egy hirtelen jött forradalom teljes kiirtással fenyegetett. Az Orzágnak nem volt egy színmagyar lakosságú vármegyéje sem. A szabad királyi városokba es részben idegeneket költöztetnek be. De nem csak a magyar királyi városokban, hanem a rebelliseket támogató szász városokba es. Főleg a Felföldön. Hihetetlennek tűnik, de az Orzágnak a legnagyobb idegensziget nélküli része a Székelyföld volt. Bár ennek a széleibe voltak már oláhok, és oláh ezred „*vigyázott*” a székelyekre.

---

²⁷⁵ Itt a pasaságokban lakó magyarokról van szó, és nem a portyák által megsarcoltakról.

²⁷⁶ „Arad marad!” Jelentette ki erélyesen a leendő kalapos király, midőn anyja harminc kilométerrel odébb akarta telepíteni, s ezáltal elnyerte az aradiak bizalmát. Az Ország ilyen kijelentések által mindig legalább két egymás ellen acsarkodó részre oszlott, nem es gondolván, hogy mindkét rész ugyanazon érdeket szolgál. A látszólag elmentéses uralkodók közös érdekét.

²⁷⁷ Ebben bizonyos köröknek nagyon nagy gyakorlatuk volt. Nem Buda és Atilla viszálya volt az első.

²⁷⁸ Tompa Mihály: *A gólyához*: „testvér testvért elad.”

²⁷⁹ Arany János így ír a *János pap országa* című versében: „Legott a király székre, / német ember hágott, / fogta magát másnak adta / titkon az országot.”

A reformkorban a magyarság kényszertürelemből volt óvatos. A forradalom vértelen volt, de Jellasics hamar beindította a Habsburgok ördögi tervét. Ezen terv értelmében magyartalanítani kellett volna az Országot. Isteni szerencse volt a jobbágyszabadságról szóló törvénycikk. Ha ez nem lett volna, akkor az idegen ajkú jobbágyságot urai ráveszik a magyarok lemészárlására. Így azonban a jobbágyság megoszlott. Csak kevesen hallgattak uraikra, sokan tanácstalanul vártak, s sokan a magyar forradalom pártjára²⁸⁰ állottak. Ha az idegenajkú jobbágyság kiáll urai mellett, akkor vége a magyar nemzetnek. Nem ok nélkül gondolkodtak a nemzet nagyjai nemzethalálban.²⁸¹ Nagyon közel volt hozzá a nemzet. A forradalom leverése után már nem merték visszaállítani a jobbágyságot, mert az addig tanácstalan jobbágyok es a császár ellen fordultanak volna. Ám amit nem tudtak megtenni a forradalom alatt, meg akarták valósítani a Bach-korszakban. Ez egy könyörtelen korszak, mentes minden türelmességtől.

A BACH-KORSZAK UTÁN AZ IDEGENAJKÚAK FOKOZOTTABBAN KEZDÉK KÖVETELNI A FORRADALOM LEVERÉSÉÉRT MEGÍGÉRT JUSSOT. Sok csel, hazudozás és ármány után az uralkodó kénytelen volt látszatkiegyezést kötni. Kivel? Az összes követelőző ellenségei ellenségével, a magyarsággal. A birodalom érdekében újra a katolikus egyház berkeibe terelte az uszító politikát. Az egyházon keresztül irányította a türelmetlenséget, s az állandó türelmetlenség tartotta össze a birodalmat.

Ennek a háborúelőtti politikának egy igen borzalmas vezérvonala volt. Erre a szálra voltak ráaggasztva a türelmetlenség forrásai. Már mint mondtam, a császár kénytelen volt kiegyezni a halálraítelt nemzettel. Aztán gazdaságilag akarták az Országot tönkretenni. A császáriak számítását a zsidók akadályozták meg. A zsidók egy része már magyarérzelmű volt, s magyar érzelemből es cselekedett, de a legtöbben a saját zsebük hasznára hozták helyre a halálraítelt nemzet nemzetgazdaságát. Ezért a bécsi udvar valósággal sugallta a zsidók iránti ellen-szenvet. Ez es a katolikus papságon keresztül működött. A magyarokkal akarták kiirtatni a zsidókat, s az idegenajkúakkal a magyarságot. Ezért ment a zsidóellenes uszítás, s ugyanakkor a nyelvi-nemzeti uszítás is. A birodalom felbomlása után a Kisantant államai elsőszámú ellenségei nem a zsidók, hanem a magyarok lettek. Ezen államok mohósága miatt a sorrend megfordult, s a zsidóirtás még néhány évre eltolódott. Későbbben a zsidóirtást a magyarokkal akarták megcsináltatni. **BÁR A KISANTANT TÖBB ZSIDÓT GYILKOLTATOTT LE, MINT A MAGYARSÁG, MÉGSEM BESZÉLNEK RÓLA. SŐT A KISANTANT FŐVÉDNÖKE – FRANCIAORSZÁG – SINCS MESSZE AZ ELSŐ SZÁMTÓL A ZSIDÓIRTÁS LISTÁJÁN.**

A birodalom szétesése után türelmetlen mohó, önmagukat nemzetnek tartó népek osztozkodtanak. Nemzetállamnak nevezett nemzetellen országok jöttek létre, mondva csinált 50 %-os többséggel, sose volt történelmi tények alapján. Egy soknemzetiségű birodalomból, amelyet a rossz irányított, több soknemzetiségű államocskát hoztak létre, amelyeket szintén a rossz szándék vezérelt. Tették mindezt az akkoron nagyon használatos „*Népek, nemzetek önrendelkezési joga*” jelszavának teljes megtagadásával.

A béke Franciaországban köttetett, s minden „győztes” állam francia módra szeretett volna egynyelvű államot alakítani. Tehát ki kell irtani először az összes másként beszélőt, majd a másként gondolkodót.²⁸² Úgy cselekedtenek, mint a franciák. Fennkölt jelszavakat hangoztatva, demokráciáról, jogegyenlőségről beszélve irtották a népet. Történelmi kegyhelyek, falvak, temetők tüntenek el, új falvak születtek egy hasból húzott határvonal mentén.

---

²⁸⁰ Egy Hodza nevezetű Habsburg-bérenc, megakarta győzni az árvai sclávokat arról, hogy hamarabb létre kell hozni egy (ekkor még ő a nevét se tudta) szláv államot, s ha az megszilárdul, akkor majd lehet a jobbágyok felszabadításáról beszélni. Ő az, aki a Habsburgoknak dolgozott, nem es sejtette, hogy Kossuthnak toboroz.

²⁸¹ „S a sirt hol nemzet sülyyed el...” De vannak derűlátások es, pl. „Mit rákentek a századok / Lemossuk a gyalázatot!”

²⁸² Mit csináltak a „nagy” francia forradalom idején?

A Kárpátok medencéjében megszűnt mindenforma türelmesség a más iránt. A csonkaországban es! Itt először a menekültek áradata szülte a türelmetlenséget. Pl. a pesti munkanélküliek nem értették, miért bánnak másként az elszakított országrészek menekültjeivel. A türelmetlenséget a kommunizmus es fokozta, majd újra fokozva lett a láthatatlan kommunisták részéről Horthy alatt es. Hirtelen túl sok lett az úr, a katonatiszt, a vasutas stb, akiket nem lehetett a szakmájukban alkalmazni, sőt sok lett az olcsó munkaerő es. A helyben születettek nehezebben jutottanak munkához. Ez mind a türelmetlenséget fokozta.

A visszacsatolásoknál némelyik katonai egysége úgy jöttek, mintha a gyarmat, pedig a nép a felszabadítókat várta. A belbiztonság emberei a rendes emberek között keresték az árulót. Pl. Inkább adtanak hitelt a tiszai kiejtést utánzó kétes eredetű katolikus papnak, mint a csak palócosan beszélő igazmondó helybelinek. Ez es türelmetlenséget okozott. Családegyesítésekről beszéltek a rádióban, de valójában hallgattanak azon családokról, amelyeket az új határ vágott el. Türelmetlenség volt minden új határ minkét oldalán, kivéve azt a részt, ahol visszaállt az Istenszabta határ. Bát a keleti Kárpátok e részén es maradt néhány kakukktójas.

A két világégés közötti és a második alatti korszak még es a türelmesség korszaka volt. De ez a türelmesség teljesen más, mint az Árpád-kori. Már Európában mindenütt nagyban folyt a zsidóirtás, de a kissé kibővített csonkagon még a zsidók menedékéül szolgált. Itt pattant el a húr a legkésőbbben, s azért látszik iszonyatosnak, mert eléggé gyorsan folyt. Akármit es beszélnek, itt maradt életben a legtöbb zsidó.

A második párizsi feldarabolás után legalább három évig népirtások, áttelepítések, kitelepítések következtek. Most már Bukarest es követte a prágai nyájas politikát (soha be nem tartott szép törvények leírata, s hangoztatása) es látszólagos jogokat ad. Többek között kintről látszó önkormányzatot a székelyeknek.

Aztán jön a világmegváltó kommunizmus türelemparancsa. Légy türelmes, bántsad a valást! Légy türelmes, irtsd ki a mást! Mindenki egyforma lesz! Mit jelent ez az utolsó? Talán azt, hogy nem létezhet két ember a földön. A világmegváltó kommunizmus alól a látszatforradalmak meghozták a felszabadulást. Ez nem szabadulás, hanem szabad dulás. Sajnos csak a türelmetlenség lett felszabadítva, kiszabadítva. Nagyon nehéz lesz a türelmetlenség rossz szellemét visszazárni a palackba.